

UUDET TOIMIJAT TUTUKSI ★ LÄNSIMETRON VUOSIPÄIVÄ

4

2018

56. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

**KARHUN-
KIERROS**

KARHUNKIERROS

4/2018

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

likka Terho

Juho Tuomi

Antti Torkki

Ville Kopio

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan tiedotuslehti
Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913
ISSN 1239-1913 (Painettu).
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
likka Terho
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

Kannen kuva
Tommi Kervinen

Takakannen kuva
Altti Klemetti
muokannut Ville Kopio

Kannen nimiö
Kalle Järvenpää
muokannut likka Terho

Painos
70 kappaletta

Paino
Painosalama OY

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

- 4. ● ● ● ● ● Pääkirjoitus
- 5. ● ● ● ● ● Q-kulma
- 6. ● ● ● ● ● Uuden kuraattorin esittely
- 10. ● ● ● ● ● Länsimetro 1 vuotta
- 14. ● ● ● ● ● Vallan kahvaan
- 15. ● ● ● ● ● Toiminnanjohtaja tutuksi
- 16. ● ● ● ● ● Virkailijat 2019
- 18. ● ● ● ● ● Kuolemattomat

Jaksamista

“Ei helkkari mä olen loppu!”
 “Enää yks tentti ja työnäyte ja sitten kaikki on ohi.”

Opiskelijoiden henkinen ja fyysinen jaksaminen on noussut polttavaksi aiheeksi koko yhteiskunnassa. Kuluneen syksyn aikana se on ollut teemana monissa puheissa ja kirjoituksissa. Monille meistä uupumuksen taustalla ei kuitenkaan ole pelkästään tiukat tehtävien takarajat tai laajat tenttialueet vaan erityisesti osakuntalaisille tuttu järjestötoiminta.

Uupuminen tuli itselleni tutuksi heti fuksisyyksyn jälkeen. Osakunnan toiminta vei mukanaan ja nuoren opiskelijan tuli haukattua kakusta hieman liian suuri pala. Lopulta ainoa järkevä ratkaisu oli ottaa etäisyyttä kaikesta ja siirtyä pariaksi viikoksi kotikonnuille rauhoittumaan. Onneksi itse selvisin näin vähällä, sillä opiskelu- ja osakuntaelämän pyörteisessä väsymisellä voi olla vielä kohtalokkaammat seuraukset. Varoittavana esimerkkinä tapaus kuitenkin toimi hyvin.

Osakuntien aktiivitoiminnan ei ole tarkoitus ajaa yksittäisiä henkilöitä jaksamisen äärirajoille vaan tarjota kokemuksia ja taitoja jotka jäävät yliopistolla vähemmälle. Lisäksi kyse on yhteisöllisestä toiminnasta kavereiden kesken. Ei virkailijoille turhaan ole koottu toimikuntia tai muita tukiverkostoja osakunnan sisälle sekä osakuntien välille. Oman jaksamisen rajojen ymmärtäminen ja avun pyytäminen on heikkouden sijaan suurta viisautta. Liian monta kertaa olen kuluneena vuonna kuullut lau-

sahduksen: “Itse pitäisi kaikki hoitaa” (useamman kerran myös omasta suustani). Ehkäpä voisimme kokeilla seuraavaksi: “Yhdessä pystymme tämänkin hoitamaan”.

Ensi vuonna monet meistä ovat taas uusien haasteiden edessä. Olipa virkasi tai vastuutehtäväsi mikä hyvänsä, muista käyttää osakunnalta saatavaa tukea hyväksi. Delegointi on taito, jota ei opita yliopistolla. Enemmänkin se on taito, jonka opimme kantapään kautta. Ja usein turvaudumme siihen aivan liian myöhään. Apukäsiä löytyy aina ja niitä kannattaa kysellä myös oman osakunnan seinien ulkopuolelta. Jaksavat ja hyvinvoivat virkailijat ovat terveen osakuntatoiminnan sydän. Itse ainakin tulen varmasti monelta teistä pyytämään tukea ensi vuonna kun InDesignin edessä pilkkiminen vaihtuu isännän sauvaan nojailuun.

Nyt on kuitenkin aika nostaa jalat pöydälle, syödä hyvin ja tavata sukulaisia sekä kotopuolen ystäviä. Rentouttavaa ja rauhallista joulua kaikille sekä jaksamista tulevalle vuodelle!

Iikka Terho
 Filosofian yo

Kuva: Altti Klemetti

Kun aika on

Siitä on jo kohta kaksi vuotta, kun aloitin kuraattorina. Nuo kaksi vuotta ovat menneet silmänräpäyksessä. Kyseisenä aikana on tapahtunut paljon, kiitos vastuullisten hallituslaisten ja aktiivisten toimikuntalaisten ja muiden osakuntalaisten. On ollut upeaa työskennellä teidän kanssanne.

Osakunta on taas valinnut uudet toimijat. On ilahduttavaa, että tekijöitä jälleen löytyi. Kiitos kaikille eri tehtäviin hakeneille ja onnea kaikille eri tehtäviin valituille! Le Roi est mort. Vive le Roi!

Itselläni on tilinteon paikka. Astuessani virkaan linjasin tavoitteitani: osakunnan tulisi tarkastella kriittisesti rahankäyttöään, nimettyjen tehtävien määrää tulisi vähentää, jäsenmäärää tulisi pyrkiä kasvattamaan ja osakunnan tulisi pystyä järjestämään tietohallintonsa siten, että esimerkiksi taideomaisuuden sijainti olisi helposti saatavilla ja jokainen virkailija tietäisi, mitä edellinen teki. Työ kaikkien edellä mainittujen asioiden osalta on aloitettu mutta kesken.

Kahden vuoden aikana osakunta on pohtinut rahankäyttöään ja maltillisesti uudistanut talousarvioitaan, vähentänyt rahastojensa hallinnointiin ja stipendien jakamiseen käytettäviä henkilöresursseja, aktivoitunut uudelleen suhteessa Satakunnan kuntiin ja lukioihin ja ajantasaistanut taideomaisuutensa luettelointia. Tätä kirjoittaessa vielä jännityksellä seuraan, onnistuuko hallitus saamaan virkailijakunnan laatimaan asianmukaiset virkailijatestamentit. Toivon, että niin käy.

Lisäksi toivon, että uudet virkailijat jatkavat samaan suuntaan siitä, mihin

me edelliset jäimme. Uskon edelleen, että aiemmin otettu kurssi on oikea.

Olen oppinut, että silloin on aika lähteä, kun alkaa muistella vanhoja. Siksi siis yksi muisto lähdön lähetessä: Muistan, kuinka vuonna 2008 minulle ja muille fukseille opetettiin lauluja. Jostain syystä ajatuksissa pyörii tuolloin opituista kahdesta näennäisen iloisesta laulusta synkät katkelmat. Vuoden vaihtuessa ajattelin toimia laulujen tarjoamien elämänohjeiden mukaisesti: Jätän kelloni ja aseeni, saan luisen kouraan hetkeksi kupin ja kuuntelen laulua. Sen jälkeen liityn Killan porukkaan. Ajattelin kuitenkin pysyä elävien kirjoissa, vaikka luopuminen onkin rankkaa.

Hyvää ja rauhallista joulun aikaa sekä menestyksestä uutta vuotta teille kaikille toivottaen

Teksti: Juho Tuomi
 Kuva: Altti Klemetti

KURAATTORI 2019-2020

TIMO HÄIVÄLÄ

Kuva: Altti Klemetti

TIMO

Pomarkussa vuonna 1990 syntynyt, Nakkilan, Ulvilan ja Washingtonin kautta tiensä osakunnan seuraavaksi kuraattoriksi raivannut Timo Häivälä koki ensikosketuksensa osakuntaan jo yhdeksännellä luokalla. Tuolloin hänen siskonsa asui Satakuntatalolla ja tätä kaunista Lapinrinteen kivitaloa tulikin ihasteltua siitä alkaen. Hämentäväksi muistoksi hän mainitsee 16-vuotiaana todistetun Lordin Euroviisuvoiton (2006), kun C6:ssa oli kisakatsomo, joka purkautui sitten kohti toria – tietenkin.

Musiikki, urheilu ja lukeminen ovat Timolle tärkeitä harrastuksia. Kitarransoitto on ollut osa Timon arkea 13-vuotiaasta asti ja musiikkimaku ulottuu aina barokista progeen ja heviin. Viisi vuotta sitten Timo aloitti kestävyysjuoksun ja sen jälkeen maratoneja onkin kertynyt jo seitsemän kappaletta. Tavoitteena on kasvattaa tuota määrää vielä. Valmistumisen jälkeen Timo asetti tavoitteekseen myös kirjahyllyn kertyneiden kirjojen lukemisen, tämä etenee Timon mukaan vaihtelevalla menestyksellä.

Siskon kautta myös Timon tie vei kohti Helsinkiä ja Satakuntalaista Osakuntaa. Hän oli jo entuudestaan tutustunut aktiiveihin ja näin astuminen Viisin omalaatuiseen maailmaan vuonna 2009 oli yllättävän helppoa. Fuksi-Timo sai tuolloin kokea vielä nykyäänkin pidettävät fuksiaisten isännän rastin ja näytelmäharjoitukset Satakuntalaista Ehtoota varten. Kuten niin monella meistä, myös Timolla Satakuntatalo tarjosi

ensimmäisen kodin Helsingin suuresta maailmasta. Satakuntatalon 7-pääty tuntui selvästi heti oikealta, sillä muihin soluihin Timo ei eksynyt asumaan. Timon asuntona toimii vieläkin eräänlainen SatO-kämppä, sillä nykyinen yksityiseltä vuokrattu asunto on toiminut satolaisten asuntona jo kymmenisen vuotta.

OPINNOT JA OSAKUNTA

Timon opinnot alkoivat valtiotieteellisessä tiedekunnassa maailmanpolitiikan linjalla vuonna 2009. Fuksisyksy oli intensiivinen ja paini osakunnan ja valtsikan välillä näkyi arjessa. Timo toimi samanaikaisesti Eurooppanuorten, Suomen Yhteiskunta-alan Ylioppilaiden (silloin SVOL) ja ainejärjestön toiminnassa. Vaikka monta rautaa olikin tulossa, niin opinnot etenivät.

Voidaan sanoa, että osakuntavirat löysivät Timon hitaasti, mutta varmasti. Aktiivisuus alkoi monelle meistä tutulla tavalla osana apuisännistöä. Fuksivuoden jälkeen Timo lähti suorittamaan varusmiespalvelusta. Tämä ei kuitenkaan estänyt häntä hoitamasta vastuu-tehtäviä osakunnalla vaan maastossa ryynnäämisen ohella Timo hoiti ulkoasiansihteerin ja juhlamestarin virkaa. Vaikka armeija asetti rajoitteensa, löytyi Timolta aikaa muun muassa kestitä ruotsalaisia ja virolaisia vieraita vuosijuhlaviikonloppuna:

- Ruotsalaisten kanssa mentiin jopa avantouimaan vuosijuhlapäivänä – heidän toivomuksestaan.

Satakuntalainen Ehtoo 2009
Kuva osakunnan galleriasta

Yhdysvaltojen politiikka taisi kiinnostaa Timoa jo opintojen alussa. Ainakin näin voisi päätellä fuksinäytelmän roolista. Mutta tiesikö Timo jo tuolloin minne tie vielä vie?

Kylmään veteen molskahtamisen jälkeen oli aika jättää Helsinki hetkeksi ja vuosi 2013 kuluikin Pariisissa vaihdossa. Opinnot rullasivat Eiffeltornin ja Riemukaaren ympäröimänä sulavasti. Tästä piti huolen Sciences Po:n läsnäolopakko, tuntiaktiivisuuden merkitys sekä jokaiselle luennoille määrättyt ennakkoluettavat.

Suomeen paluu merkitsi myös paluuta takaisin osakuntaelämään. Vuoden 2014 Timo vietti osakunnan nuijaa paukuttaen hallituksen puheenjohtajana, jonka jälkeen hän siirtyi arvostettuun Karhunkierroksen päätoimittajan tehtävään. Näiltä vuosilta Timolle jäi paitsi paljon hyödyllisiä oppeja, myös monia upeita kokemuksia. Vuositjuhlanviikon syke, eri tiedekuntien promootiot sekä urheilutapahtumat kuten, karhuhihto, Jukolan viesti ja Satakunnan kansansoudut ovat jättäneet lämpimät muistot Timon mieleen. Hän toivookin, että taas tulevana vuonna päästään urheilemaan monen osakuntalaisen voimin!

Varusmiespalveluksen, Alkossa työskentelyn ja järjestötoiminnan ohessa Timon opinnot etenivät vaihtelevalla nopeudella ja loppua kohden olikin kiristettävä ruuvia, jotta paikka valtiotieteellisen promootiossa vuonna 2016 aukenisi. Näin lopulta kävi ja maisterin paperit kourassa olikin hyvä suunnata kohti uusia haasteita rapakon toiselle puolelle!

WASHINGTON

Timo työskenteli Visiting Fellow-nimikkeellä paikallisen Johns Hopkins-yliopiston kv-politiikan laitoksella. Hänen työnkuvaansa kuului avustaminen tutkimusprojekteissa ja tapahtumien järjestämisessä. Töiden aluksi valta vaihtui Yhdysvalloissa ja jenkkipolitiikan pääkallopaikkana toimiva Washington menikin aivan sekaisin uudesta liittovaltion presidentistä. Timon mukaan myös baarien urheilulähetykset vaihtuvat senaatin komiteoiden kuulemisiin. Tuoreelle maailmanpolitiikan tutkijalle tämä ilmapiiri sopi täydellisesti ja hän kuvaileekin Yhdysvaltoja ”politiikan tutkijoiden NHL:nä”.

Itse arki ei juurikaan eronnut siitä mitä televisiosta saamme nähdä. Koulubussit olivat keltaisia, opiskelijabileiden juomakupit punaisia ja raha vihreää. Paljasjalkaiselle satakuntalaiselle tuotti kuitenkin vaikeuksia omaksua, että ”ihan ok” onkin ”amazing” ja puheliaisuus on positiivinen asia.

Timolle juolahtaa tässä kohtaa mieleen hyvin mielenkiintoinen tarina:

- Washington DC:ssä on skientologiien päämaja, koska uskonnon perustaja syntyi kaupungissa. He tarjoavat netissä ilmaista persoonallisuustestiä,

jonka tulokset täytyy kuitenkin käydä kuulemassa paikan päällä. Tein amerikkalaisen kaverin kanssa kyseisen testin ja menimme kuulemaan tulokset teeskennellen olevamme ruotsalainen aviopari (käytössä tietysti tekaistut nimet ja sähköpostiosoitteet). Päämaja oli varsin hulpea, eikä skientologiaa erityisesti tuputettu haastattelussamme vaan puhuimme tavallisista elämänhallintaan liittyvistä asioista. Sain lopulta paremmat arvosanat testissä kuin ”vaimoni” ja kyseinen persoonallisuusarvio on edelleen tallessa. Emme kuitenkaan liittyneet jäseniksi.

KURAATTORINA

Ajatus kuraattoriksi pyrkimisestä oli pesiytynyt Timoon jo ennen valmistumista, mutta ulkomaan työtehtävät antoivat oikean hetken vielä odottaa itseään. Kun Suomeen oli palattu ja virkaa tukevaa kokemusta oli hankittu useamman vuoden ajan, tuntuikin Timosta järkevältä tehdä seuraava ja erittäin merkittävä siirto osakuntauralla.

Opiskeluaikoina urheilun, työn ja hauskanpidon yhdistäminen onnistui Timolta hyvin eikä hän näe mitään syytä miksei näin olisi myös tulevaisuudessa. Esimerkin kautta hän pyrkiikin kannustamaan kaikkia toimimaan osakuntalaisten hyväksi. Haasteellinen paikka osakunnan peräsimessä saattaa helposti ajaa ”mikromanagerointiin”, mutta tämän Timo tiedostaa ja pyrkii välttämään sitä. Yhdeksi heikkoudeksi Timo mainitsee ruoanlaittotaidot, joten emännän kannattaa harkita kahdesti, ennen kuin turvautuu Timoon juhlaruokien valmistamisessa.

Peruskorjaus. Ei liene yllätys, että se nousee esille tässä haastattelussa. Tästä molemmille kuraattorivuosille ulottuvasta projektista selvittää Timon mukaan kyllä, mikäli osakunnan hallitus toimii tehokkaasti ja pystyy keskittymään osakunnan ydintoiminnan kannalta olennaisiin asioihin. Erityisen tärkeiksi teemoiksi hän ilmoittaa uusien jäsenten saamisen

mukaan toimintaan tulevana syksynä. Timo kuitenkin muistuttaa, että kyseessä on koko osakunnan yhteinen projekti ja jokaisen ideoita kaivataan. Omien toimitilojen menetys asettaa meidät myös täysin uuden tilanteen eteen. Tähän ratkaisu löytyy Timon mukaan osakuntien välisestä yhteistoiminnasta, jonka mahdollistaa hyvät suhteet. Timo kuitenkin näkee remontissa paljon positiivista. Se mahdollistaa muun muassa tiettyjen kaavojen rikkomista. Esimerkkinä tästä Timo ehdottaakin, että Satakuntalainen Ehtoo voitaisiin ensi syksy järjestää maakunnassa.

Timo haluaa kiittää ensinnäkin isosiskoaan Elinaa, joka johdatti hänet osakuntaan. Hän myös kertoo, että on mahdoton listata kaikkia niitä henkilöitä, joilta on osakuntavirkojen aikana saanut tukea ja neuvoja. Heitä löytyy paitsi SatO:lta niin myös muista osakunnista. Timo uskoo myös vahvasti, että tämä tulee seuraavan kahden vuoden aikana jatkumaan ja vanhoilta kuraattoreilta tulee kysyttyä neuvoja jatkuvasti.

Kiitosten lisäksi Timo haluaa haastattelun loppuun vielä kannustaa kaikkia osakuntalaisia:

- Osakunnalla ei tapahdu mitään ilman ahkeria osakuntalaisia, joten muistakaa kannustaa ja kiittää toisianne tehdystä työstä vuoden aikana. Ahkeran puurtamisen vastapainona osakunta tarjoaa myös loistavia tilaisuuksia urheilla ja juhlaa – jokaiselle toivottavasti jotakin!

Aivan lopuksi en voinut olla kysymättä Timolta hänen viinisuositustaan joulupöytään:

- Suomalaiset suosivat hyvin tuhteja viinejä yleensä, mutta suomalainen joulupöytä laatikkoineen ja kinkkuineen kaipaisi enemmän kevyempää tyyliä - esimerkiksi hyvät Pinot Noirit Burgundista käyvät mainiosti niin kalojen kuin kinkun kanssa. Valkoviinin ystävälle Rheingau tai Alsacen kivistä ja voimakashappoiset Rieslingit ovat varma valinta.

Teksti: Iikka Terho

LÄNSIMETRO 1VUOTTA

Satakuntalaisen Osakunnan perinteisiin on vahvasti linkittynyt myös metron käyttö - mitä olisikaan esimerkiksi aamujäätelö ilman vuosijuhlan jälkeistä, aamun ensimmäistä metrovuoroa? Länsimetron liikennöinnin alettua reilu vuosi sitten, vaikutukset ulottuivat myös monen satolaisen arkielämään. Tämän vuoksi Karhunkierros päätti tutustua metrorataan, sen varrelta löytyviin paikkoihin ja sitä käyttäviin osakuntalaisiin.

Tässä artikkelissa kokoamme osakuntalaisten kertomuksia länsimetrosta heidän arjensa.

MARRASKUUN 18. PÄIVÄ 2017

Juna saapuu ihmisiä täynnä olevalle laiturille. Juhlijat taputtavat ja hurraavat. Kuohuviinipullot aukeavat. Jostain kuuluu riemukas soitto. Länsimetron liikennöinti on alkanut.

Myös joukko osakuntalaisia on herännyt ajoissa todistamaan länsimetron ensimmäisiä askelia ja vaatimaan omaa metroasemaa. Myöhemmin kysyttäessä, erään paikalla olleista mukaan tunnelma oli: "Ahdas ja kuuma. Ihmiset olivat absurdin innoissaan siitä, että pääsivät Espooseen."

LÄNSIMETRO

- 13 asemaa (ensimmäisessä vaiheessa 8 ja toisessa 5)
- Pituus 21 kilometriä
- 1. vaiheen kustannukset 1,186 mrd. euroa
- Rakentaminen toteutetaan kahdessa vaiheessa. Toinen vaihe käynnissä.
- Omistaja: Länsimetro Oy
- Liikennöijä: HKL-Metroliikenne
- Liikennöinti ensimmäisessä vaiheessa alkoi 18.11.2017. Seuraavan vaiheen liikennöinti alkaa todennäköisesti* 2023-24.

* osan mielestä tämä voi olla ehkä hieman vahvasti todettu, ainakin aiemman suorituksen perusteella.

NOIN VUOSI MYÖHEMMIN

Saavumme Matinkylän kirkkaanvalkoiselle asemalle puolen päivän aikaan. On sunnuntai, joten aseman hiljaisuus ei varsinaisesti yllätä, vaikka lehtien uutis- ja yleisönosastolla onkin usein puhuttu siitä, kuinka ruuhkautunut Ison Omenan yhteydessä sijaitseva asema on. Asemalta kauppakeskukseen johtaa yhdet liukuportaat. Sen kummemmin asiaa miettimättä suuntaamme ylös tutkimaan, että minne juuri saavuimme.

*Matinkylä on liittymäpaikka metron myös muulle liikenteelle, joten ruuhka-aikoina asema saattaa olla hyvinkin täynnä. "Käytän onnekseni asemaa lähinnä ruuhka-aikojen ulkopuolella, mutta aina, kun sinne erehtyy tai joutuu menemään aamulla tai iltapäivällä, se on aivan tukossa" kommentoi Matinkylässä asuva **Suvi** ja jatkaa: "Ruuhkaisuuteen liittyy myös se, että asemaa voi purkaa vain yhdestä päästä, kun liukuportaita on vain yhdet". Samoilla linjoilla on myös **Markku**: "Paitsi, että länsimetron laiturit ovat liian lyhyitä, niin Matinkylän asemalla on vain yhdet liukuportaat pois laiturilta, ja ruuhkajunan purkaminen vie pahimmillaan noin vuorovälin verran".*

Metroluikenteen ruuhkaisuuden yhdeksi tekijäksi voidaan todeta myös se, että kaikki junat eivät kulje Matinkylään asti, vaan kääntävät Tapiolassa, joka toimii toisena Espoon liittymäliikenteen asemana. Tällä hetkellä Tapiolan yhteydessä olevat bussiterminaalit ovat kuitenkin kesken, joten valtaosa ihmisistä päättyy busseilla Matinkylään, jossa he hyppäävät metron.

Liukuportaiden yläpäässä meitä odottaa kauppakeskus Iso Omena. Pienen

pyörimisen jälkeen toteamme olomme nälkäiseksi ja päädyimme opiskelijalennuksen innoittamana valitsemaan runsaasta ravintolavalikoimasta erään urheiluhenkisen ravintolan. Ruokailun jälkeen tutustumme vielä uudestaan kauppakeskuksen tarjontaan, mutta valikoima ei Prismaa ja Citymarketia lukuunottamatta paljoa eroa Kampin ja sen ympäristön tarjonnasta. Päätämme lähteä seuraavaan kohteeseen, joten suuntaamme takaisin laiturille odottamaan metroa.

Paljon keskustelua on herättänyt myös se, että miten länsimetron aukeaminen on vaikuttanut ihmisten matka-aikoihin. Espoolaisten matka-ajat Helsingin keskustaan ovat puheissa saattaneet kasvaa jopa 10-30 min. Eri-tyisesti Matinkylästä ja sen länsipuolelta kulkeminen keskustaan on ilmeisesti hidastunut merkittävästi. Myös Suvi ja Markku ovat huomanneet tämän ongelman. Matka-aikojen lisäksi hankaluuksia ihmisille on aiheuttanut myös se, että aiemmin suorilla yhteyksillä joutuu nykyisin vaihtamaan joukkoliikenteen muotoa kesken matkan.

*Espoon itäosissa ja Lauttasaareissa länsimetron vaikutus on ollut vähäisempi ja osittain jopa suotuista. Vaikka Lauttasaaresta varsinainen metrossa vietettävä aika on pienempi kuin aiemmin bussilla matkustettaessa, niin kokonaisajat matkustuksessa ovat samaa luokkaa kuin ennenkin. Myös Helsingin keskustasta Otaniemeen usein matkustavat **Laura** ja **Daniel** toteavat, että matka-aika on pysynyt lähes samana tai hieman nopeutunut aiempaan verrattuna.*

HSL on sittemmin reagoinut ongelmiin lisäämällä suoria bussiyhteyksiä Helsinkiin.

LIUKUPORTAITA KAIKKIALLA

Koska aikataulumme on kiireinen, ohi-tamme Niittykummun ja Urheilupuiston asemat ja suuntaamme suoraan Tapiolaan. Näin ollen näkemättä jää esimerkiksi noin 80 metriä korkea tornitalo Niittyhuippu sekä Espoon Metro Areena.

Tapiolan asema avautuu Matinkylän aseman tavoin valkoisena ja asemalaiturin päässä matkustajia on tervehtimässä Kim Simonssonin veistos Emma jättää Jäljen. Patsaan seiniin jättämät värikkäät kädenjäljet ohjaavat ihmiset kohti Espoon modernin taiteen museota, EMMAa. Tällä kertaa emme suuntaa kuitenkaan museoon, vaikka samaan suuntaan kuljemmekin.

Edessä on varsinainen liukuportaiden Via Dolorosa, sillä loppua niille ei näy. Uloskäynti tuntuu muutenkin sekavalta. Päätämme kiertää kauppakeskus Ainoassa olevalle toiselle metron sisäänkäynnille. Kulku metroon on osoitettu

selkeästi kauppakeskuksen lattiaan teipatuilla opasteilla ja kommentoituamme asiaa lähdemmekin seuraamaan niitä. Pian kuitenkin epätoivo laskeutuu keskuuteemme, sillä käynti metron ei oletuksista huolimatta ole kauppakeskuksen M-kerroksessa. Lopulta, kuljetuamme muun muassa läpi parkikihallin, löydämme takaisin asemalle ja hyppäämme seuraavaan metroon.

Pian länsimetron avauksen jälkeen havaittiin, että metronkuljettajia ei ole tarpeeksi ja tästä johtuen vuorovälit olivat epäsäännöllisiä. Myös teknisiä vikoja tuntui olevan viikoittain. Näihin ogelmiin reagoitiin ja metrolikenteestä on tullut säännöllisempää. Kysyttäessä asiasta osakuntalaisilta kommentit tuntuvat pääosin tukevan tätä, vain silloin tällöin on kuulutettu epäsäännöllisistä vuoroväleistä, vaikka myös soraääniä joukosta kuuluu toivottaessa, että metro olisi luotettavampi.

KYLMIÄ VÄREITÄ

Seuraavaksi saavumme pääkaupunkiseudun opiskelijakulttuurin toiseen ytimeen, Aalto-Yliopiston asemalle Otaniemeen.

Matinkylään ja Tapiolaan verrattuna asema tuntuu pimeältä, sillä värimaailma on hyvin tumma. Suunnaksi valitsimme käyttämämme metron kulkusuunnan, jolloin päädymme kauppakeskus A Blociin. A Bloc sijaitsee Väreessä, Otaniemeen juuri valmistuneessa rakennuksessa, jossa toimii myös Aalto-yliopiston taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu.

Rakennuksen tunnelmasta voi heti aistia, että olemme saapuneet kampukselle. Havaitsemme, että aivan sisäänkäynnin tuntumasta löytyy ensimmäinen opiskelijaravintola. Näin sunnuntaina tilat ovat kuitenkin tyhjiä. Myös paljon puhuttu Otaniemen ensimmäinen Alko

kiinnittää huomiomme (valikoimaan emme ehdi tutustua). Päätämme kuitenkin suunnata ulos ja etsiä aseman toisen sisäänkäynnin. Kuljemme ohi kandidaattikeskuksen (TKK:n päärakennus) ja lähdemme Väreeseen toiseen päähän. Ravintola Fat Lizardin lähetyviltä löydämme jälleen metron opasteita ja otamme liukuportaat alas. Taakse jää Otaniemi, Aalto-yliopisto ja Teekkarikylä.

LOPPUSUORA

Metro kulkee ohi Keilaniemen ja jättää taakseen esimerkiksi Koneen, Fortumin ja Nesteen pääkonttorit. Ylitämme Espoon ja Helsingin rajan. Seuraavaksi matkamme jatkuu läpi Koivusaaren aseman. Vaikka asemalta löytyykin Suomen pisimmät liukuportaat, niin tällä kertaa emme jää ihmettä katselemaan (maailman mittakaavassa asema on myös uniikki, sillä kyseessä on ainoa metroasema, jonka laiturin on kokonaisuudessaan meren alla).

Päädymme Lauttasaaren metroasemalle. Hyppäämme ulos, sillä asema on länsimetron asemista viimeinen ennen vanhan osuuden alkua. Aseman katon useat lamput kiinnittävät huomiomme hetkeksi. Pian kuitenkin suuntaamme ylös selvittämään, että missä olemme. Portaiden yläpäässä odottaa kauppakeskus Lauttis. Tässä vaiheessa olemme kuitenkin jo hieman puutuneita metroajeluista, joten päätämme jättää tutkimuksemme siihen ja ottaa seuraavaan metron kohti Satakuntatalon turvaa.

Sekä retkueemme että haastattelumme osakuntalaiset ovat lähes yhtä mieltä siitä, että länsimetron asemat ovat viihtyisiä ja persoonallisia. Vuosi on lyhyt aika ja vasta tulevaisuus näyttää miten asemat todellisuudessa ikääntyvät.

Karhunkierros toivoo Helsingin metrolle kaikkea hyvää ja odottaa innolla seuraavaa laajentumista. Avaahan se jälleen kerran lisää mahdollisuuksia aamujäätelölle.

*Haastatellut: Suvi Järvenpää,
Markku Alho, Laura Suominen
ja Daniel Lammi
Teksti: Antti Torkki ja Iikka Terho
Kuvat: Antti Torkki*

Vallan kahvaan

Karhunkierros haastatteli ensi vuoden osakunnan hallituksen puheenjohtajan ja selvitti millä ajatuksilla Johannes lähtee tahtipuikkoa heiluttamaan neukkarin pitkän pöydän päässä.

Millä fiiliksillä lähdet ensi vuoteen?

- Hyvillä fiiliksillä. Hieno vuosi on tulossa!

Millaista osakunnan toiminnan tulisi ensi vuonna olla?

Erilaisia tapahtumia, jotka tavoittavat mahdollisimman suuren osan jäsenistämme. Hienoa olisi, jos kaikille löytyisi osakunnasta jotakin kiinnostavaa tekemistä.

Mitkä koet tärkeimmiksi teemoiksi ensi vuonna, peruskorjausta lukuun ottamatta?

Pyrin olemaan avoin kaikille ideoille, joita voisimme hallituksessa käsitellä ja siksi haluankin näyttäytyä satolaisille helposti lähestyttävänä henkilönä esimerkiksi istumalla rennosti Viissä.

Näin tiedotussihteerivuoden jälkeen totean myös, että osakunnan näky-

Ensi vuonna Johannes hämmentää osakunnan soppaa puheenjohtajan nuijalla.

vyys ja tietoisuuden levittäminen tarjoamistamme mahdollisuuksista on aina ajankohtainen. Hallituksessa haluan pyrkiä siihen, että tehtävänjako on selkeä ja että virkailijoista ja muista aktiiveista pidetään huolta.

Virkailijoiden jaksaminen on nousut teemaksi useissa keskusteluissa. Tuleeko virkistyskäytäntöihin jotain uudistuksia?

Toiveeni olisi saada luotua osakunnalle ilmapiiriä, jossa virkailijat osaisivat pyytää apua, mikäli heidän oma jaksamisensa tai aikansa ei riitä tehtävän hoitoon. Virkailijoiden ja toimikuntien virkistys on paikallaan, ja sitä toki edistetään kaikin tavoin. Apuhenkilöstön virkistys on meillä hyvä esimerkki, jossa mielestäni varsin onnistuneesti kiitetään toimijoita tärkeästä työstä osakunnan eteen, joten siitä voisimme ottaa mallia.

Mikä on näkökantasi osakunnan väistötiloihin?

Ensimmäinen syksy 68 vuoteen ilman omaa taloa tuo haasteita ja mahdollisuuksia. Väistötila-asiasta keskustellaan muiden osakuntien kanssa ja mietitään, millaisia tiloja toimintamme tarvitsee.

Miten pystymme tavoittamaan paremmin ne osakuntalaiset, jotka eivät asu Talolla?

Tämä kysymys on vaivannut SatO-aktiiveja varmasti Satakuntatalon valmistumisesta lähtien. Peruskorjauksen jälkeen tulemme olemaan toivottavasti viisaampia. Kun talokeskeisyys vähenee, opimme ehkä järjestämään toimintaa, jonka yhä useampi talon ulkopuolella asuva satolainen kokee omakseen.

Lempipasta ja kuohuviini?

Lahjaksi saadut

Onko hallituksen kokouksissa kuohuviinitarjoilu?

En kommentoi.

Sähkö- vai puukiuas?

Onko sähkökiuas oikeasti vaihtoehto?

SATALINNAN SÄÄTIÖ
TOIMINNANJOHTAJA

TERVEHDYS
20.12.2018

Hei satolaiset!

Uutena Satalinnan Säätiön toiminnanjohtajana haluaisin oppia tuntemaan teidät osakuntalaiset mahdollisimman hyvin. Tässä siis pienimuotoinen esittely itsestäni. Olen se toimiston nurkahuoneen uusi kasvo, Kristiina Nieminen. Vaikka olenkin paljasjalkainen helsinkiläinen, niin on valtaisa ilo päästä keskelle teidän satakuntalaisten opiskelijoiden yhteisöä.

Näin aluksi voisin kertoa teille hieman koulutustaustastani sekä aikaisemmista työtehtävistäni. Oikeastaan voisi sanoa, että olen vieläkin opiskelija, sillä opintoni kauppaoppilaitoksessa ovat vielä kesken. Tätä pientä kauneusvirhettä lukuun ottamatta olen suorittanut johtamisen erikoisammattitutkinnon, liiketoimintajohtamisen maisteritutkinnon (MBA) ja hyväksytty hallituksen jäsen -koulutuskokonaisuuden (HHJ). Uskon kuitenkin, että parhaan opit olen saanut työtehtävien kautta.

Työkokemusta minulla on monilta eri yhteiskunnan sektoreilta mm. pankkialalta, vähittäiskaupan puolelta Keskon kautta sekä rakennusosalta. Viimeisimmästä minulla on erittäin kattava kuva, sillä vastasin Skanskalla kaikista Pohjoismaiden, Baltian ja Puolan hankinnoista. Arviolta voisi sanoa, että noin 4,5 miljardin euron edestä hankintoja kulki käsieni kautta. Myös säätiöissä työskentely on minulle tuttua, sillä toimin Satalinnan Säätiön ohella myös Rannikkosisarten säätiön toiminnanjohtajana. Mielenkiintoisen näiden kahden säätiön toiminnanjohtajuudesta tekee se, että toisessa olen tekemisissä noin 70-90 vuotiaiden kanssa ja toisessa 20-30 vuotiaiden.

Satalinnan Säätiön toiminnanjohtajaksi päätin hakea puhtaasta kiinnostuksesta asuntoalaa sekä peruskorjausprojektia kohtaan. Lisäksi Satakuntatalo oli minulle rakennuksena tuttu, tosin vain ulkoapäin katsottuna. Monet kerrat olin tutkaillut sen mielenkiintoista julkisivua sekä parvekkeita alueella kävellessäni. Kun haku toiminnanjohtajaksi alkoi googlasin tietoja talosta ja kiinnostus lisääntyi. Erityisesti yhteyksistä Satakuntatalon ja vuoden 1952 Helsingin olympialaisten välillä oli mielenkiintoista lukea.

Aivan vielä tämän lievästi sanottuna sokkelaisen talon käytävät ja portaikot eivät ole minulle tuttuja. Tilannetta ei myöskään mitenkään auta minun huono suuntavaistoni. Lyhyessä ajassa olen kuitenkin muodostanut jonkinlaisen kokonaiskuvan talon ja asuntolan tilasta. Erityisesti koen, että keittiöt ja kylpyhuoneet kaipaavat päivittämistä. Näkemäni huoneet ovat olleet koostaan tai pohjaratkaisuistaan huolimatta kodikkaita. Suunnatonta iloa on tuottanut nähdä kuinka yhteisöllistä elämä opiskelijoiden välillä on. Voisin luonnehtia, että talo merkitsee minulle uusia tuulia, mahdollisuuksia sekä tuttavuuksia.

Uutena toiminnanjohtajana tuon varmasti myös uusia tuulia Satalinnan Säätiön ja asuntolan toimintaan. Peruskorjauksen läpiviemisen ja sen tuomien uudistusten lisäksi yksi uudistusta vaativista asioista on Säätiön laskutuksen ja vuokranmaksun toimiva digitalisointi ja automaatio. Kuulemani mukaan edeltäjälläni, Heikki Lindforsilla oli tapana käydä osakuntahuoneisto Viissä kahvittelemassa ja juttelemassa osakuntalaisten kanssa. Jatkan erittäin mielelläni tätä perinnettä ja toivotan myös kaikki osakuntalaiset tervetulleeksi työhuoneeseeni keskustelemaan!

Kristiina Niemisen haastattelun pohjalta koonnut Iikka Terho.

VIRKAILIJAT 2019

1. **Kuraattori:** Timo Häivälä
2. **Hallituksen puheenjohtaja:** Johannes Vihervirta
3. **Pääsihteeri:** Ari Kamppikoski
4. **Isäntä:** Iikka Terho
5. **Emäntä:** Lempi Haapala
6. **Tiedotussihteeri:** Aada Hakakoski
7. **Taloudenhoitaja:** Pia Isolähteenmäki
8. **Päätoimittaja:** Saska Suvikas

9. **Kamreeri:** Otto Porkka
10. **Opastussihteeri:** Anna-Kaisa Rajala
11. **Kulttuurisihteeri:** Eero Hakala
12. **Kirjastonhoitaja:** Marju Monnonen
13. **Yhteiskuntasihteeri:** Patrik Mäkelä
14. **Kappalainen:** Petra Hietanen
15. **Urheiluohjaaja:** Laura Suominen
16. **Jäsensihteeri:** Valtteri Lasonen
17. **Seniorisihteeri:** Santtu Artukka ja Oleg Grenrus

18. **Historioitsija:** Ester Sundström
19. **Mainossihteeri:** Lassi Savolainen ja Maria Djakonowsky
20. **Valokuvaaja:** Reetta Peltonen ja Heini Pohjanpää
21. **Laulunjohtaja:** Maria Djakonowsky ja Tero Alitalo
22. **Tietotekniikkavastaava:** Arto Rantanen ja Tiera Hirvonen
23. **Verkkovastaava:** Matti Remes
24. **Galleristi:** Josefina Hietanen

25. **Musiikkihuoneen hoitaja:** Ilja Pippa ja Daniel Lammi
26. **Haronmäen Isäntä:** Josefina Hietanen ja Tuomas Honkanen
27. **Valvontatilintarkastaja:** Heidi Storberg
28. **Varavalvontatilintarkastaja:** Tiera Hirvonen
- **Talousrahastohoitokunta:** Matti Remes ja Lassi Savolainen
- **Hallituksen jäsenet:** Miliza Paloviita, Jan-Erik Engren, Johannes Pessi ja Valtteri Lasonen

"Toivottiin isompaa vehjettä osakunnalle, kun Johanneksella oli liian pieni vehje puuron sekoittamiseen"

- Josefina Killan Ehtoo-lahjasta

"Jos mä olisin hevonen, niin mä kuolisin"

-Tero kuvailee ähkytilaansa jälkiruokalautasen ääressä.

Haalarimerkkien ompelua:
Iikka:
"Reetta käytä pöytää hyväks!"
Reetta:
"Mut se ei auta ku se pöytä ei vedä vaan työntää"

"Miljoona kärpistä ei voi olla väärässä! Paska on hyvää!"

- Jan-Erik Engrenin filosofointia

"On Paavon elo ihanaa. Hän kaikki raheanat saa."

- Tiera revisioi klassista juomalaulua

Pia Vihtorille Pokemon Go:sta:
"Voinko poistaa ylimääräisiä Gen-gareita?"
Tiera herää sohvalta:
"Onks sulla ylimääräisiä henkareita? Vie ne pyykkituvalle!"

"Statistiset varianssit johtivat siihen, että minun piti juoda 18 kaljaa"

-Johan H. saapuessaan Viisiin 18 kaljan jälkeen.

"Mä jotenkin luulin et tääl olis sellaset sivistyneet pöytäjuhlat."

- Abi Itsareiden jatkoilla

KUOLEMATTOMAT!

TAATTUA SATAKUNTALAISTA LAATUA JO VUODESTA 1654.

Housukeskustelu Viisissä:

Iikka:

"Mulla on orastava reikä haarojen välissä."

Tiera:

"Mulla on orastava reikä perseessä."

"Siinä vaiheessa, kun alkaa käyttäytyä kuin mulkku, sun täytyy olla oikeesti kova"

- Ester S. kertoo elämän totuuksia

"VSO = Viipurilais-Suomalainen Osakunta"

-Paavo T. kertoo Ehtoon pöytäseurueestaan

"Pitää muistaa, et osakunnat on se edustajiston KRP" (eikä RKP)

- Tunnistamaton analysoija Viisissä edarivaalivalvojaisten jatkoilla.

"On kiva olla mukava"

- Eräs "VSO:lainen" Ehtoossa

"Mä voin olla tuli!"

- Valtteri Lasonen fuksien pikkujouluissa maaten selällään maassa ja hui-toen käsillä ja jaloillaan. Ilman mitään syytä.

"Makkaras on kaksi päätä toinen pää ja tää jne... Toisen pään kun puraisee niin toinen vielä jää, jos jää...."

- Valtteri Lasonen esittää serenadin edellä kuvatussa asennossa.

"Nyt piirrä sen kyrvän ja unohdat kaikki heilit Karjalasta"

- edustaja Sini S. ohjeistaa laulunjohtajaa Ehtoopöydässä

"Sä vuokraat sun kaverin kans sellasen ankan mallisen jutun, millä mennään vedessä... Sit te ootte vaan että: tässä sitä mennään ankassa!"

- Niina L. selittää Aliaksessa polkuvenettä

"Ja palkinnon parhaasta asusta saa miesoletettu Remeksen Remes!"

- Patrik M. jakaessaan palkintoja pikkujouluissa

Hallituksen kokouksen jälkeiset suunnitelmat Osakunnan profiilin nostattamiseksi:

X:

"Kopsu presidentiks!"

Y:

"Tai Sale jäseneks"

NÄILLÄ MENNÄÄN

HALLITUS 2019

